

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 157.

Sjette Sessions anden Samling.

53de Møde.

Lørdagen den 10de Marts.

(Fortf.)

J. F. Petersen: Naar den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, i Anledning af min Bemærkning om, at endeel af de omhandlede Embedsmand fik Andeel i Dyrtidstillægget, har yttret, at deres Lønning i flere Tilfælde var højere, og at de som Følge deraf ikke kunde komme ind under den nævnte Lov, saa skal jeg dog bemærke, at jeg ikke troer, at dette Argument kan bevæge Nogen til at stemme imod det foreliggende Forslag. Hvad angaaer den ærede Ordførers Indsigelse imod at stille et Forslag frem, som engang er blevet forkastet, saa skal jeg, næst at henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler derom har bemærket, tilføje, at, havde der ikke været Exempler af den Art tidligere, saa vilde jeg maaskee have afholdt mig fra at stille Forslaget, men, da dette ikke sjældent har været Tilfældet, troede jeg ikke derved at udsætte mig for nogen Bebreidelse, allermindst af den ærede Ordfører, der, som bemærket, nylig selv deltog i den „Ustik“, som han nu dolerer over.

Ordføreren: Med Hensyn til en Bemærkning, som er blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg har handlet incohsistent ved at stemme for en Ændring i Loven, maa jeg paastaae, at han ikke ganske har Ret deri. Jeg stemte nemlig ved 2den Behandling mod Forslaget, fordi der var væsentlige Mangler derved, som jeg tillod mig at paapege, og jeg har idag begyndt med at sige,

at man har søgt at bøde derpaa ved nogle Ændringer, og for disse Ændringer har jeg stemt, og derved er altsaa Ændringsforslaget kommen til at faae en ganske anden Skikkelse, eller er ialtsald ikke længere behestet med saa væsentlige Mangler, at jeg skulde stemme derimod.

Det maa maaskee være mig tilladt med det Samme at henlede Opmærksomheden paa § 5, som jeg oversaae, da jeg tidligere havde Ordet. Der findes nemlig deri de Ord, at, hvis Nogen nu har mere i fast Indtægt, end der efter denne Lov kan tillægges ham, saa beholder han det som personligt Tillæg, og jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, om ikke Ordet „fast“ burde gaae ud, fordi man har borttaget det Tillæg, der tidligere var indbrømt med Rectorerne for Skrivers og Sigt, bemærke, at Udvalget er gaaet over til den Mening, at Ordet „fast“ bør blive staaende, idet det vil være unægteligt, at Administrationen igjennem Finantsudvalget maa stræbe at regulere Udgifterne til Contoirhold, og paa denne Maade vilde altsaa de Penge, som tidligere have været bestemte til Skrivers, alligevel komme Skolerne tilgode, saaat den Ændring, som var paa Bane under 2den Behandling, ikke længere vil være tilstede.

Strup: Naar jeg har været med at stille Ændringsforslaget til § 5, hvorefter Slutningsbestemmelsen skal udgaae, da er det ingenlunde, fordi jeg antager, at vor Embedsstand ialmindelighed er for høit aflagt, heller ikke, fordi jeg isærdeleshed misunder de enkelte Lærere, hvem det maatte komme tilgode, et Lønningstillæg; men det forekommer mig at være mindre passende, at vi, naar vi have vedtaget en Lov, som ikke gaaer ud paa noget